

Bilag 10.1 – Genopkrævning, fejludbetaling (CFGFEJL)

1. ÆNDRINGSLOG

Det har været nødvendigt at foretage tilpasninger af dette materiale.
De gennemførte ændringer fremgår af nedenstående tabel.

1.1 Gennemførte ændringer

Ændring	Fordringstyper	Dato
Filterændring Tilføjelse af filterregel R_7_1 samt modregningsfilter	CFGFEJL	11.08.2025

1. FORDRINGSTYPEN

1.1 Beskrivelse af fordringstypen

Fordringstypen CFGFEJL omfatter fordringer på tilbagesøgningskrav, hvor der ikke foreligger en bestemmelse om tilbagebetaling, men hvor kravet skal søges tilbagebetalt ved hjælp af de almindelige obligationsretlige principper, herunder *condictio indebiti*.

Fordringstypen omfatter kun tilbagesøgning af fordringer, der er sket som følge af fejludbetalinger, eksempelvis hvor fordringshaver ved en fejl har udbetalt det samme beløb to gange, eller hvor fordringshaver ved en fejl har fortsat med at udbetale et beløb, uanset udbetalingen ikke længere skulle gennemføres.

Fordringer omfattet af denne fordringstype er civilretlige fordringer. Der kan ikke foretages lønindeholdelse eller udpankning for fordringerne omfattet af denne fordringstype.

Fordringshaver skal selv undersøge, om der i den konkrete situation kan rejses et tilbagesøgningskrav.

2. DET RETLIGE GRUNDLAG

2.1 SKAT's juridiske vejledning

Af SKATs juridiske vejledning 2021-2 G.A.3.7.3 Civilretlige fordringer fremgår:

”Civilretlige fordringer er en gruppe af forskellige fordringstyper, hvor kravets opståen og størrelse er meget varierende.

Når en offentlig fordring karakteriseres som en civilretlig fordring, er det typisk fordi fordringen ikke er tillagt udpantnings- eller lønindeholdelsesret, og derfor kun kan inddrives i overensstemmelse med de regler i retsplejeloven, der gælder for private fordringshavere.

De civilretlige fordringer, der inddrives af RIM, er karakteriseret ved, at

- fordringens kreditor skal være en offentlig myndighed
- fordringen skal være opstået som led i den offentlige myndigheds virksomhed
- fordringen er ikke opstået som led i den offentlige myndigheds udøvelse af sin, i henhold til lovgivningen, offentligretlige myndighedsudøvelse.”

2.2 Fordringstypens klassificering som civilretligt krav

Såfremt en fordring klassificeres som værende civilretlig, er det som udgangspunkt omfattet af bilag 1 i lovbekendtgørelse nr. 1332 af 16. juni 2021 om inddrivelse af gæld til det offentlige med senere ændringer (herefter ”gældsinddrivelsesloven”). Dette indebærer, at der, som hovedregel, ikke vil kunne foretages lønindeholdelse eller udpantning for kravet efter henholdsvis §§ 10 og 11 i gældsinddrivelsesloven, jf. bilag 1 i gældsinddrivelsesloven. Dog findes der nogle undtagelser til denne hovedregel, der medfører, at der for visse fordringer, uanset deres klassificering som en civilretlig fordring, kan foretages lønindeholdelse eller udpantning.

En civilretlig fordring er ifølge forarbejderne til gældsinddrivelsesloven karakteriseret ved, at en uenighed mellem den relevante myndighed og skyldner om fordringens berettigelse typisk vil være et domstolsanliggende, da der ikke i det administrative klagesystem er mulighed for at få afklaring. Herudover har Skatteministeriet i notat af 7. marts 2017 vedrørende lovforslag nr. L 137 - forenkling af regler om inddrivelse af gæld til det offentlige m.v. angivet, at:

"Grænsen mellem civilretlige fordringer, dvs. pengekrav, der har deres udspring i civilretten, der indeholder regler om forholdet mellem fysiske og juridiske personer samt myndigheder, hvis forholdet hviler på navnlig aftaleretlige, ejendomsretlige, formueretlige, familieretlige og personretlige regler, og offentligretlige fordringer er somme tider flydende. De civilretlige fordringer kendetegnes som regel ved, at en tvist om fordragens berettigelse typisk vil være et domstolsanliggende, hvorimod lovgiver normalt har sørget for en rekursmulighed for skyldnere, der anfægter berettigelsen af offentligretlige fordringer."

Gældsinddrivelsesloven indeholder i dag en negativ afgrænsning af de fordringer, der kan klassificeres som værende civilretlige, og som derfor ikke er underlagt de sædvanlige inddrivelsesskridt i form af udpantning og lønindeholdelse. Dette indebærer, at der for den enkelte fordring må foretages en konkret vurdering af, om den pågældende fordring kan anses som værende civilretligt eller ej, og - i bekræftende fald - om den kan anses for at være omfattet af en af undtagelserne i bilag 1.

Fordringer omfattet af fordringstypen CFGFEJL er civilretlige krav, som ikke er omfattet af en af undtagelserne oplistet i I., a., i.-vi. eller II., a., i.-vi., i bilag 1 i gældsinddrivelsesloven. Der kan derfor ikke foretages lønindeholdelse eller udpantning efter henholdsvis § 10 og § 11 i gældsinddrivelsesloven for fordringer omfattet af CFGFEJL.

2.3 Tilbagesøgningskrav efter reglerne om *condictio indebiti*

De ulovbestemte regler om tilbagesøgning (*condictio indebiti*) dækker den situation, hvor der kræves tilbagebetaling, fordi udbetaleren fejlagtigt troede, han var forpligtet til at betale, jf. s. 52 i Socialret: Tilbagebetaling. Forældelse. Modregning. Inddrivelse. af Mikael Kielberg og Sarah Toron Sørensen, 2018, 2. udgave samt Juridisk ordbog af Bo Von Eyben, 2016, 14. udgave.

Et eksempel på et tilbagesøgningskrav som følge af *condictio indebiti* kan være en offentlig myndighed, der ved en fejl har udbetalt en ydelse til en borger, uden at borgeren har været berettiget til at modtage beløbet eller dele heraf.

Reglerne, der gælder for, hvornår man kan kræve et fejlagtigt udbetalt beløb tilbage, er ikke generelt reguleret i lov. Vurderingen af om man kan opkræve et tilbagesøgningskrav, afhænger derfor til dels af tidligere retspraksis og omstændighederne i øvrigt.

Det skal understreges, at der ved vurderingen af, om et tilbagesøgningskrav kan rejses, er tale om en konkret vurdering, hvor de omstændigheder, der gør sig gældende i den konkrete situation er meget

afgørende for, om tilbagesøgningskravet kan imødekommes. Nedenfor oplistes de faktorer, som man i praksis¹ har lagt vægt på ved vurdering af retten til at tilbagesøge et krav.

Vurderingen af om et tilbagesøgningskrav kan indrømmes vil bl.a. afhænge af:

- Karakteren af den fejl, der har medført den fejlagtige betaling
- Om hvorvidt modtageren vidste, at denne ville modtage beløbet (godtroende eller ej)
- Forholdet mellem udbetaleren og modtageren
- Størrelsen af det udbetalte beløb
- Om modtageren har indstillet sig på, at denne kan beholde beløbet (indretningssynspunkt)
- Hensynet til at udbetaleren får tilbageført beløbet (genoprettelsessynspunkt)
- Hvornår udbetaleren blev bekendt med, at beløbet var fejlagtigt udbetalt
- Om udbetaleren har forholdt sig passiv i forbindelse med den fejlagtige udbetaling

Ved vurderingen af, om Fordringshaver kan kræve kravet tilbagebetalt, skal der således inddrages et hensyn til den borger, der har modtaget udbetalingen, herunder om modtageren af udbetalingen var i god tro, og har indrettet sig efter udbetalingen.

2.4 Overdragelse af fordringer til inddrivelse

Gældsinddrivelsesloven gælder for opkrævning og inddrivelse af fordringer med tillæg af renter, gebyrer og andre omkostninger, der opkræves eller inddrives af det offentlige, jf. gældsinddrivelseslovens § 1, stk. 1, 1. pkt.

Det er restanceinddrivelsesmyndigheden, der forestår inddrivelse af fordringer, jf. gældsinddrivelseslovens § 2, stk. 1, jf. § 1, stk. 1 og 2. Restanceinddrivelsesmyndigheden er told- og skatteforvaltningen, jf. § 2 i bekendtgørelse nr. 188 af 9. marts 2020 om inddrivelse af gæld til det offentlige med senere ændringer (herefter ”gældsinddrivelsesbekendtgørelsen”). Det er i dag Gældsstyrelsen, som er det offentliges restanceinddrivelsesmyndighed, og som har ansvaret for samt varetager inddrivelsen af gæld til det offentlige.

Fremgangsmåden ved overdragelse af fordringer til inddrivelse er beskrevet i gældsinddrivelseslovens § 2. Beregning og opgørelse af fordringer og udsendelse af opkrævninger m.v. forestås af Fordringshaver eller den, der på vegne af Fordringshaver opkræver hovedfordringen, jf. gældsinddrivelseslovens § 2, stk. 2, 1. pkt.

¹ Se hertil U.1973.607Ø, U.1905.246, U.1992.615H, U.1987.707V, U. 1962.758 U 1970.711 Ø, U 1905. 246, U 1988. 157 H, U 1977.366 V, U 1962.758, U 1973. 607 Ø.

Fordringer overdrages til Gældsstyrelsen, når betalingsfristen er overskredet, og sædvanlig rykkerprocedure forgæves er gennemført, jf. gældsinddrivelseslovens § 2, stk. 3, 1. pkt.

Inden overdragelse af fordringer til inddrivelse hos Gældsstyrelsen skal Fordringshaver eller den, der på vegne af Fordringshaver opkræver hovedfordringen, som hovedregel skriftligt underrette skyldneren om overdragelsen, jf. gældsinddrivelseslovens § 2, stk. 4, 1. pkt.

3. FORÆLDELSESREGLER

Forældelse er en ophørsgrund. Det betyder, at fordringen ophører, når en bestemt tidsfrist er udløbet, uden at kreditor forinden har foretaget de foranstaltninger, som kræves for at afbryde forældelsen.

Lovbekendtgørelse nr. 1238 af 9. november 2015 om forældelse af fordringer med senere ændringer (herafter ”forældelsesloven”) foreskriver, at loven finder anvendelse på fordringer på penge eller andre ydelser, medmindre andet følger af særlige bestemmelser om forældelse i anden lov, jf. lovens § 1.

Det fremgår af forældelseslovens § 28, at når der i anden lov er fastsat særlige forældelsesfrister eller andre særlige bestemmelser om forældelse, finder forældelsesloven anvendelse, i den udstrækning andet ikke følger af anden lov eller af forholdets særlige beskaffenhed.

Der gælder ikke særskilte forældelsesregler for Fordringshavers fordringer omfattet af denne fordringstype, hvorfor fordringer under denne fordringstype forældes efter forældelseslovens regler.

3.1 Forældelsesfristens begyndelsestidspunkt

Forældelseslovens § 2, stk. 1 og 2, har følgende ordlyd:

”Forældelsesfristerne regnes fra det tidligste tidspunkt, til hvilket fordringshaveren kunne kræve at få fordringen opfyldt, medmindre andet følger af andre bestemmelser.

Stk. 2. Er der indrømmet skyldneren løbedage eller i øvrigt en frist, inden for hvilken betaling anses for rettidig, regnes forældelsesfristen først fra betalingsfristens udløb.”

Forældelseslovens § 2, stk. 1, bruger ikke begrebet ”forfaldstid”, men det tidspunkt, som reglen angiver, betegnes normalt som forfaldstiden.

I det tilfælde, hvor der er indrømmet skyldneren løbedage eller anden frist, jf. forældelseslovens § 2, stk. 2, er det en betingelse, for at forældelsesfristen først løber fra betalingsfristens udløb, at skyldneren har haft krav på fristen enten i kraft af den konkrete aftale eller i kraft af lovgivningens regler. Dette er f.eks. tilfældet, hvis der er en lovhjemlet sidste rettidig betalingsdag.

Der gælder ikke lovhjemlede løbedage for fordringer omfattet af denne fordringstype.

Forældelsesfristens begyndelsestidspunkt for fordringer omfattet af denne fordringstype er derfor som udgangspunkt forfaldsdatoen. Det retlige grundlag tager ikke eksplicit stilling til forfaldsdatoen for fordringer omfattet af denne fordringstype, hvorfor forfaldsdagen anses for at være den dag, hvor Fordringshaver tidligst kunne kræve fordringen betalt. Fordringshaver skal således som udgangspunkt beregne forældelsesdatoen fra fordringens forfaldsdag.

Såfremt der ligger en dom eller et forlig til grund for fordringen, dvs. hvori fordringens eksistens og størrelse er fastslået, udgør dommen eller forliget et særligt retsgrundlag med en 10-årig forældelsesfrist, jf. forældelseslovens § 5, stk. 1, nr. 3. Forældelsesfristens begyndelsestidspunkt er den dag, hvor dommen er afsagt, eller forliget er indgået, hvilket gælder uanset en eventuel betalingsfrist fastsat i dommen eller forliget. Hvis en dom har været anket, og Fordringshaver har fået medhold, er det datoen for dommen i ankeinstansen, der er afgørende.

3.2 Forældelsesfristens længde

Der gælder som udgangspunkt en ordinær forældelsesfrist på 3 år, medmindre andet følger af andre bestemmelser, jf. forældelseslovens § 3, stk. 1.

Fordringer omfattet af denne fordringstype ses på det foreliggende grundlag ikke at falde ind under de særlige forældelsesfrister i forældelseslovens kapitel 4, hvorfor forældelsesfristen for fordringer under denne fordringstype er den almindelige 3-årige forældelsesfrist.

For fordringer, der hviler på et særligt retsgrundlag, jf. forældelseslovens § 5, gælder der en 10-årig forældelsesfrist. Forældelseslovens § 5 har følgende ordlyd:

”Forældelsesfristen er 10 år,

1) når der er udstedt gældsbrief for fordringen,

- 2) når fordringen er registreret i en værdipapircentral, eller
- 3) når fordragens eksistens og størrelse er anerkendt skriftligt eller fastslået ved forlig, dom, betalingspåkrav påtegnet af fogedretten eller anden bindende afgørelse.

Stk. 2. Fordring på senere forfaldne renter, gebyrer og lignende forældes dog efter § 3.”

Såfremt en fordring er fastslået ved et særligt retsgrundlag, herunder når fordragens eksistens og størrelse er fastslået ved forlig, dom eller anden bindende afgørelse, gælder således en 10-årig forældelsesfrist, jf. forældelseslovens § 5, stk. 1, nr. 3, der beregnes fra dommens afsigelse eller forligets indgåelse.

Er eksistens og størrelse på en fordring omfattet af denne fordragstype således fastslået i en dom eller i et forlig, gælder en 10-årig forældelsesfrist for den pågældende fordring.

3.3 Beregning af forældelsesdato

Forældelseslovens § 27 har følgende ordlyd:

”Til frister efter denne lov medregnes den månedsdag, der svarer til den dag, hvorfra fristen regnes. I mangel af tilsvarende dag udløber fristen på den sidste dag i måneden.

Stk. 2. Udløber en frist i en weekend, på en helligdag, grundlovsdag, den 24. eller den 31. december, udstrækkes fristen til den førstkommende hverdag.”

I medfør af forældelseslovens § 27, stk. 1, 1. pkt., regnes der kun med hele dage, og begyndelsesdagen medregnes ikke. Hvis eksempelvis forældelsesfristen begynder at løbe inden for døgnet den 1. oktober 2017, indtræder 3-års forældelse ved udløbet af den 1. oktober 2020.

Efter forældelseslovens § 27, stk. 2, udskydes forældelsesfristen til den førstkommende hverdag, hvis fristen udløber i en weekend, på en helligdag, grundlovsdag eller den 24. eller 31. december. Reglen har kun betydning, hvis fristen udløber på en af de nævnte dage. Det er uden betydning, at begyndelsestidspunktet for fristen er en sådan dag.

4. STAMDATAFELTER

På baggrund af det retlige grundlag for fordringstypen angives i det følgende Fordringshavers og Gældsstyrelsens fælles forståelse af, hvad Fordringshaver skal registrere i de obligatoriske stamdatafelter for at sikre en korrekt og lovlig inddrivelsesproces.

4.1 Beløb

Fordringshaver skal i dette felt anføre fordringens beløb (restgæld) på tidspunktet, hvor fordringen overdrages til inddrivelse hos Gældsstyrelsen.

Beløbet er ikke nødvendigvis det samme som hovedstolen, idet beløbet kan være lavere end hovedstolen.

Beløbet må **ikke** indeholde renter og gebyrer.

Eksempel:

En fordrings oprindelige størrelse er 10.000 kr. Der er afdraget 4.000 kr. inden fordringen oversendes til Gældsstyrelsen. Fordringshaver skal i feltet ”beløb” angive 6.000 kr.

4.2 Hovedstol

Fordringshaver skal i feltet hovedstol anføre fordringens oprindelige pålydende.

Feltet ”Hovedstol” må maksimalt udfyldes med 10.000 kr.

Hovedstolen er ikke nødvendigvis det samme som beløbet, idet hovedstolen kan være højere end beløbet.

Hovedstolen må ikke indeholde renter og gebyrer.

Eksempel:

Fordringens oprindelige størrelse ved stiftelse er 10.000 kr. Der er afdraget 3.000 kr. inden fordringen oversendes til Gældsstyrelsen. Det betyder, at feltet ”hovedstol” skal anføres til 10.000 kr.

4.3 Fordringsart

Feltet anvendes til angivelse af, hvilken status Fordringshaver ønsker, at fordringen skal have hos Gældsstyrelsen. Idet Fordringshaver alene oversender fordringer til inddrivelse, men derimod ikke til modregning, skal Fordringshaver angive fordringsarten ”inddrivelse”.

4.4 Fordringstypekode

Feltet anvendes til angivelse af den kode, som karakteriserer den pågældende fordringstype.

For denne fordringstype skal Fordringshaver angive fordringstypekoden CFGFEJL.

4.5 Beskrivelse

Bemærk at teksten medtages i Gældsstyrelsens breve til skyldner. Derfor må feltet ikke indeholde personoplysninger som fx det fulde CPR-nr. (xxxxxx-xxxx) og fulde navne, fornavn(e), eventuelle mellemnavn(e), efternavn(e) og adresse(r) på andre end skyldner selv.

Feltet er et fritekstfelt, som anvendes til at beskrive relevante aspekter af fordringen, som ikke er omfattet af øvrige stamdatafelter.

Af hensyn til kravet om, at skyldner skal kunne identificere fordringen, er det aftalt, at feltet er obligatorisk for denne fordringstype.

Fordringshaver skal i fordringens beskrivelsesfelt altid angive en entydig identifikation, eksempelvis ved angivelse af fakturanummer eller lignende. I den entydige identifikation har Fordringshaver pligt til at angive specifikke oplysninger om ydelsen, der gør skyldner i stand til at kunne identificere, hvilken ydelse der er tale om. Det forudsættes, at typen af tilbagesøgningskrav fremgår af fakturaen eller lignende.

4.6 Fordringsperiode

Felterne anvendes til angivelse af starttidspunkt og sluttidspunkt for en fordring (herefter ”periode start” og ”periode slut”), og perioden imellem er den periode, som fordringen dækker over (herefter ”periodens længde”).

Fordringstypen indeholder fordringer, der kan relatere sig til en enkelt dato (”punkt i tid”) og fordringer, der kan strække sig over flere datoer (periode). En fordring, der kun kan relatere sig til en bestemt dag,

kan eksempelvis udgøre en fejlagtig udbetalt engangsydelse, hvorimod en fordring, der relaterer sig til en periode eksempelvis kan udgøre en fejlagtig udbetalt ydelse, der dækker over en uge eller en måned.

Periode start angives som den første dag i perioden, og periode slut angives som den sidste dag i perioden. Hvis der er tale om en fordring, der kun kan henføres til en bestemt dag eller et bestemt tidspunkt, udfyldes periode start og periode slut med den samme dato.

4.7 Stiftelsesdato

Feltet ”stiftelsesdato” anvendes til at anføre datoen for stiftelsestidspunktet, der generelt defineres som tidspunktet for den retsstiftende begivenhed, det vil sige det tidspunkt, hvor fordringen opstår. Torsten Iversen, Obligationsret, 1. del, 6. udgave, 2019, Jurist-, og Økonomforbundets Forlag, side 153, definerer stiftelsestidspunktet således:

”En fordring anses i almindelighed for stiftet, når den eller de retsstiftende kendsgerninger er indtruffet, dvs. når kontrakten er indgået, når skaden er sket eller når berigelsen er indtruffet.”

Stiftelsestidspunktet for tilbagebetalingskrav er datoen for udbetalingen, jf. U.1992.967H, U2008.1635H og U. 2002.1464/2 H.D.

Feltet "Stiftelsesdato" skal derfor udfyldes med datoen for udbetalingen. Udbetalingsdagen er sammenfaldende med dispositionsdatoen, dvs. datoen hvor pengene er til rådighed for skyldner.

4.8 Forfaldsdato

Forfaldsdatoen er det tidligste tidspunkt, til hvilket fordringshaveren kan kræve fordringen betalt. Det følger af den almindelige obligationsret, at et kravs forfaldstidspunkt er straks, medmindre andet følger af lovgivningen, aftalen eller omstændigheder i øvrigt, jf. Torsten Iversen, Obligationsret, 1. del, 6. udgave, 2019, Jurist-, og Økonomforbundets Forlag, side 157ff.

Fordringens forfaldsdato ses ikke at være nærmere reguleret i lovgivningen. Forfaldsdatoen for tilbagebetalingskrav er som udgangspunkt datoen for udbetalingen, jf. UfR 1992.619 H og U. 2002.1464/2 H.D.

Forfaldsdatoen er dermed sammenfaldende med stiftelsesdatoen.

Feltet "Forfaldsdato" skal derfor udfyldes med "Stiftelsesdato".

4.9 Sidste rettidige betalingsdato

Begrebet "sidste rettidige betalingsdato" defineres i obligationsretten almindeligvis som den dag, da skyldnerens pligt til at erlægge sin ydelse indtræder. Feltet skal derfor angive det seneste tidspunkt, som skyldner kan betale fordringen, uden at skyldner anses for at være i misligholdelse. Hvis skyldner er indrømmet løbedage, vil sidste rettidige betalingsdato være en senere dato end forfaldsdagen.

Sidste rettidig betalingsdato kan være fastsat efter lov, men kan også være aftalt individuelt mellem Fordringshaver og skyldner eller fastsat ensidigt af Fordringshaver. I feltet skal der angives den juridisk korrekte sidste rettidige betalingsdato. Hvis der foreligger en særlig situation, fx hvis der er givet henstand eller aftalt betalingsordning, er det den sidste rettidige betalingsdato, der følger af henstanden eller betalingsordningen, der skal angives i feltet. Det bemærkes, at rykkerskrivelser ikke udskyder sidste rettidige betalingsdato. Sidste rettidige betalingsdato i rykkerskrivelsen skal dog være overskredet, før fordringen må sendes til inddrivelse.

Feltet udfyldes med den dato, der svarer til den sidste dag, hvorpå betaling anses for rettidig. Sidste rettidige betalingsdato kan tidligst være sammenfaldende med forfald.

4.10 Identifikation af skyldner

Feltet anvendes til indberetning af information om skyldner. Entydig identifikation kan ske ved angivelse af CPR-nr. og/eller CVR/SE-nr. for den eller de fysiske og/eller juridiske personer, som hæfter for fordringen.

Skyldner skal identificeres som fysiske eller juridiske personer.

Feltet "Identifikation af skyldner" skal derfor udfyldes med CPR-nr. eller CVR/SE-nr.

Hvis skyldner ikke har et CPR-nr. eller CVR/SE-nr., skal fordringshaver rette henvendelse til Gældsstyrelsen med anmodning om et AKR-nr. Fordringshaver skal i disse tilfælde angive dette AKR-nr.

4.11 Forældelsesdato

Fordringshaver skal i dette felt normalt anføre den dato, hvor fordringen forældes. Forældelsesdatoen er udtryk for den sidste dag, hvor fordringen er retskraftig. Det er ikke den oprindelige forældelsesdato, som

skal anføres, men den forældelsesdato, der gælder på det tidspunkt, hvor fordringen oversendes til inddrivelse hos Gældsstyrelsen.

Forældelsesfristen for fordringer omfattet af denne fordringstype ses ikke at være reguleret i lovgivningen, hvorfor forældelseslovens regler finder anvendelse. Det fremgår af forældelseslovens § 3, stk. 1, at forældelsesfristen er 3 år. Se hertil afsnit 3 om forældelsesregler.

Forældelsesfristen beregnes fra det tidligste tidspunkt, til hvilket Udbetaling Danmark kunne kræve at få fordringen opfyldt, jf. forældelseslovens § 2, stk. 1. Dette tidspunkt svarer til forfaldstidspunktet. Der henvises til afsnit 4.8 om forfaldsdatoen.

Fordringshaver skal selv beregne og indsætte en anden forældelsesdato, hvis Fordringshaver i sin opkrævning har foretaget forældelsesafbrydende skridt m.v., eller hvis fristen i en periode har været suspenderet. Såfremt Fordringshaver var ubekendt med fordringen eller skyldneren, regnes den 3-årige forældelsesfrist først fra den dato, hvor Fordringshaver fik eller burde have fået kendskab hertil.

Forældelsesdatoen udfyldes således med den sidste dag, hvor fordringen er retskraftig.

4.12 Domsdato og forligsdato

Felterne ”domsdato” og ”forligsdato” anvendes, såfremt der for fordringen er afsagt dom eller indgået forlig, og i felterne registreres datoen for henholdsvis dommens afsigelse eller forligets indgåelse.

Stamdatafelternes primære funktion er at videregive oplysninger til Gældsstyrelsen om opkrævningsmæssige skridt i form af dom eller forlig, som har forældelsesafbrydende virkning, og som kan medføre en længere forældelsesfrist for fordringer af denne fordringstype, der er under inddrivelse. Dom og forlig må kun udfyldes i de tilfælde, hvor hele fordragens eksistens og størrelse udtrykkeligt er fastslået ved dom/afgørelse eller skriftligt fastslået og anerkendt ved forliget, jf. forældelseslovens § 5, stk. 1, nr. 3.

Fordringshaver må kun registrere en domsdato eller en forligsdato, hvis:

- 1) dommen/forliget fastslår fordragens eksistens, og
- 2) dommen/forliget fastslår fordragens beløbsmæssige størrelse.

Hvis ikke der er opnået dom eller forlig, skal felterne være tomme ved oversendelsen af fordringen.

I de tilfælde, hvor forliget er underskrevet, men ikke dateret, skal feltet udfyldes med den dato, som fordringshaver har påført forliget ved udsendelse af forliget til skyldner.

I tvivlstilfælde skal Gældsstyrelsen kontaktes.

5. REGLER I INDGANGSFILTERET I NYMF

I NyMF er et indgangsfiler med en række regler, som de oversendte fordringer skal bestå, før fordringerne kan blive lukket ind og modtages i inddrivelsessystemet, jf. nærmere i Aftalen. Filterreglerne er blevet til efter en fælles proces mellem Fordringshaver og Gældsstyrelsen, og Aftalens parter er enige om, at filterreglerne sikrer, at der altid oversendes korrekt information om fordringer, der oversendes til inddrivelse hos Gældsstyrelsen.

Filterreglerne består af nogle indholdsbase-rede og referencebase-rede regler. De indholdsbase-rede adgang-regler opsætter grænseværdier for et konkret stamdatafelt. De referencebase-rede adgang-regler vedrører relationen mellem stamdatafelter. Indgangsfileret vil give Fordringshaver en fejlkodebesked om, at fordringen ikke kan accepteres, hvis en indholdsbase-ret eller referencebase-ret regel ikke er overholdt.

Regel	Filterregler for CFGFEJL (Genopkrævning, fejludbetaling)	INDR: Konsekvens hvis reglen ikke overholdes	MODR: Divergerende opsætning - bortset fra at alle afviser
R_1_1	Fordringsartkoden skal være "INDR" eller "MODR"	Fordringen afvises	
R_1_2	Fordringen skal altid være en hovedfordring	Fordringen afvises	
R_2_1a	Hvis domsdato eller forligsdato er udfyldt, skal forældelsesdato ligge tidligst 10 år efter domsdato eller forligsdato	Fordringen afvises	
R_2_1b	Hvis domsdato eller forligsdato er udfyldt, skal forældelsesdato ligge senest 10 år efter domsdato eller forligsdato	Fordringen sendes i høring	Senest 12 år
R_2_1	Forældelsesdato skal være udfyldt	Fordringen afvises	
R_2_3a	Forældelsesdato skal tidligst ligge 3 år efter Forfaldsdato	Fordringen afvises*	
R_2_3	Forældelsesdato skal senest ligge 5 år efter Forfaldsdato uden hensyn til FOKO-lukkedage	Fordringen sendes i høring	

R_3_1	Forældelsesdato skal ligge senere end eller være lig med modtagelsesdato hos Gældsstyrelsen	Fordringen afvises	
R_4_1	Oprindelig hovedstol skal være større end 0 kr. (dog tillades 0-fordringer)	Fordringen afvises	
R_4_2	Oprindelig hovedstol skal være mindre end eller lig med 50.000 kr.	Fordringen sendes i høring	Oprindelig hovedstol skal være mindre end eller lig med 100.000 kr.
R_4_4	Beløb skal være større end eller lig med 0 kr.	Fordringen afvises	
R_4_7	Oprindelig hovedstol skal være større end eller lig med beløb til inddrivelse	Fordringen afvises	
R_5_1	Forfaldsdato skal ligge forud for modtagelsesdato	Fordringen afvises	
R_5_2	Sidste rettidige betalingsdato skal ligge forud for modtagelsesdato	Fordringen afvises	Slukket
R_5_3	Stiftelsesdato skal ligge forud for modtagelsesdato	Fordringen afvises	
R_6_1	Sidste rettidige betalingsdato skal tidligst ligge samtidig med Forfaldsdato	Fordringen afvises*	
R_6_3 R_6_4	Forfaldsdato skal ligge samtidig med Stiftelsesdato	Fordringen afvises*	
R_6_19	Periode slut skal tidligst ligge samtidig med Periode start	Fordringen afvises*	
R_6_20	Periode slut skal senest ligge 1 måned efter Periode start	Fordringen sendes i høring	Periode slut skal senest ligge 3 måneder efter Periode start
R_7_1	Stiftelsesdato skal være udfyldt (må ikke være en banklukkedag)	Fordringen afvises	
R_7_2	Forfaldsdato skal være udfyldt	Fordringen afvises	
R_7_3	Sidste rettidige betalingsdato skal være udfyldt	Fordringen afvises	
R_7_4	Periode start skal være udfyldt	Fordringen afvises	
R_7_5	Periode slut skal være udfyldt	Fordringen afvises	
R_7_11	Beskrivelsesfelt skal være udfyldt	Fordringen afvises	

R_7_12a	Domsdato og forligsdato må ikke være udfyldt samtidigt	Fordringen af- vises	
---------	--	-------------------------	--